

Pesach alleen

Corona-inspiratie deel 3

Utrecht, donderdag 2 april 2020

Lieve mensen,

Helaas schrijf ik nu alweer voor de derde week een paar woorden over een onverwacht en onzichtbaar virus die het leven in de hele wereld op z'n kop zet. We dachten aanvankelijk om er binnen er paar weken vanaf te zijn, maar deze pandemie heeft zich in ons leven geïnstalleerd en is niet zo snel van plan om te vertrekken.

Pesach staat voor de deur. Op woensdag avond 8 april dachten wij met vrienden en familie de uittocht uit Egypte te kunnen vieren. Wat nu? Is Pesach een gezelligheidsfeest? Ja. Is het uitsluitend een gelegenheid om samen te komen of zit er meer achter?

Het woord "corona" lijkt op het woord "kern". Misschien worden wij uitgedaagd om naar de kern van vele zaken te kijken. Ja, het is bijzonder om bij elkaar te komen en inderdaad gaan we de gezelligheid vreselijk missen. In plaats van daar droevig over te zijn kunnen we deze dip gebruiken om nieuwe energie te ontwikkelen.

We gaan krachten scheppen waarvan wij niet wisten dat wij die in ons hadden. Dit jaar is er misschien geen kind bij jou aan tafel om de vier vragen aan Papa te stellen. Maar ook al zitten wij alleen, hebben wij nog altijd een Vader in de hemel. Aan Hem gaan we dit jaar vragen waarom deze nacht anders is dan alle andere nachten. Waarom Hashem, is deze ballingschap langer dan alle andere ballingschappen? In Egypte leefde het Joodse volk 210 jaar. In Babylonië waren de Joden 70 jaar. Nu is het al bijna 2000 jaar geleden dat de Romeinen ons uit ons land hebben verbannen. Onze tempel is nog steeds niet herbouwd en te veel Joden wonen nog buiten Israël! Waarom?

En waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten? Alle andere Pesach vieringen zat ik met vrienden en familie...

Vanavond zit ik alleen.

Maar je zit niet alleen. Iedereen gaat alleen Pesach vieren op dezelfde avond in de hele wereld en dan zijn we helemaal niet alleen. Het maakt niet uit of je in Yerushalayim of Utrecht woont. Of je in Curacao of Antwerpen bent. Ook dit jaar zijn we allemaal gelijk, maar dit jaar gaan we uit onszelf kracht putten door onze grenzen open te breken, om vrij te zijn van alles wat ons tegenhoudt om G-d te

dienen. Niet alleen gaan we het doen, we gaan het zelfs met veel enthousiasme en vreugde doen. Omdat wij ons niet laten kisten, niet door Egyptenaren, niet door de Hamans en niet door een virus.

Samen staan we sterk want wat ons bindt is niet afhankelijk van waar we zijn of met wie we zijn. Op straat of thuis, in een synagoge of in een woonkamer, samen of alleen. De Baal Shem Tov zei dat een mens werkelijk is waar zijn gedachtes zijn. Dit jaar laten we zien dat Pesach voor ons belangrijk is en dat we het hoe dan ook en waar dan ook zullen vieren met onze gedachtes gefocust op ons gezin, ons volk en Israel.

De twee broers uit Polen, Reb Zushe en Reb Elimelech uit de 18de eeuw werden ooit de gevangenis ingegooid. Toen Reb Elimelech 's ochtends in de cel wakker werd en zijn ochtendgebed wilde uitspreken begon hij te huilen. 'Waarom huil je?' vroeg Reb Zusha. Reb Elimelech liet de emmer zien die in een hoek van de cel lag en als toilet functioneerde. 'En wat stoort die emmer jou?' vroeg zijn broer. 'Ik ben heel droevig omdat het verboden is om je gebed uit te spreken op een plek die stinkt. En nu is het tijd voor het gebed maar ik kan mij nu niet tot G-d wenden.' 'Waarom moet je daar droevig over zijn, in tegendeel!' antwoordde Reb Zushe. 'Dezelfde G-d die je geboden heeft om te bidden heeft het je verboden wanneer er een vieze geur is. Hoe dan ook verbind je je met G-d, dan wel door het gebed, dan wel door niet te bidden. Beide zijn G-d's wil.'

Reb Elimelech was helemaal blij. Hij had een nieuwe manier ontdekt om zich met G-d te verbinden. Een situatie die zich nog nooit eerder had voorgedaan. Door niet te bidden in een stinkend vertrek had hij een nieuwe manier gevonden om de wil van G-d uit te voeren. Hij werd daar zo blij van dat hij met zijn broer midden in de cel begon te dansen. Al gauw werd het heel vrolijk in de gevangenis en gingen alle andere gevangenen meedoen met de vreugdedans.

De bewaker hoorde wel erg veel lawaai en ging de cel binnen om de oorzaak van alle commotie te vinden. 'Wat is er hier aan de hand' brulde hij, waarop de gevangenen de twee joden de schuld gaven. Maar waarom zijn ze zo vrolijk? Vroeg de bewaker. De gevangenen wezen de emmer aan. "Dit is de oorzaak" antwoordden zij. Door die emmer hebben ze een nieuwe relatie met G-d weten te ontdekken. 'Is dat zo? In dat geval haal ik die emmer weg en Reb Zusha zei: "Elimelech, je kunt nu je gebed uit spreken."

Dit is de kern van het Jodendom; we hebben altijd een relatie met G-d, of we nu met Pesach alleen of met onze vrienden en familie zijn. Of het allemaal goed gaat in ons leven of dat we omringd worden door ziekte, dood of andere vieze en stinkende elementen.

Kennelijk wil G-d dat ik dit jaar alleen ben, dan ga ik daar het beste van maken...alleen. Ik ga me juist verheugen op deze nieuwe manier om Pesach te

vieren. Het is voor mij een unieke kans, die ik misschien nooit meer zal meemaken. Ik ga dansen van plezier en van genot, dat ik heb mogen ontdekken dat het ook zo kan, anders dan dat ik gewend ben.

Dit jaar krijgt iedereen apart de kans, om op eigen houtje er iets bijzonders van te maken. Ga snel nog die matses, wijn en bittere kruiden inkopen en ga Pesach vieren. Je ben niet alleen!

Bracha Heintz